

Inge Heeringa. *Ets el que parles*

Primer premi de la categoria Voluntariat per la llengua, en la modalitat individual

Ets el que parles

Jo em dic Inge i la meua llengua materna és el neerlandès. Soc de Nijmegen, una ciutat neerlandesa al costat de la frontera amb Alemanya. Tot i això, no parlo molt bé l'alemany, però sí, estic aprenent a parlar el català. Quan la gent em pregunta per què, mai li dono la mateixa resposta. N'hi ha tantes! Però la que és a la base de totes és que el català em serveix per conèixer millor la cultura catalana, des de dins. No només per parlar amb la gent, sinó per entendre-la de veritat. Les llengües tenen la força de fer-nos conèixer el món del nostre entorn i de descobrir les altres cares de la nostra pròpia personalitat. Molta gent diu que li agrada viatjar per explorar altres cultures, però aprendre una nova llengua pot ser una manera encara més intensa de connectar-se amb la gent d'un altre país. Si viatjar és veure món, aprendre llengües és viure'l.

Descobrir un nou món

Quan jo tenia cinc o sis anys, ja copiava paraules neerlandeses de diccionaris i escrivia cartes als meus pares amb aquelles paraules noves que havia après. Als deu anys vaig començar a estudiar anglès a l'escola, la meua altra "primera llengua". M'encantava com sonava i m'agradava jugar amb paraules, intentant escriure poemes i petites històries.

A l'institut anava aprenent més idiomes: francès, alemany, llatí, grec antic i espanyol. Després d'uns anys d'experiència amb el grec i el llatí vaig ajudar alguns alumnes del primer any amb classes de reforç fora de l'aula. Aquella era la meua primera feina i ho feia amb molt de gust: guanyava diners i a més amb una cosa que m'agradava de veritat! Encara estudiava anglès i escrivia en aquesta llengua, però l'espanyol també em fascinava. Com ja he esmentat, per a mi les llengües són molt més que paraules i sons: estimulen la imaginació i són una eina poderosa per expressar la identitat d'un poble. I és clar, jo que era d'un país nòrdic tenia curiositat per conèixer un nou món més al sud (on sí que hi feia sol!).

La primera vegada que vaig visitar Espanya va ser de vacances a Barcelona, en aquell moment em semblava simplement una ciutat d'Espanya i res més. No tinc molts records d'aquella primera vegada, però vaig tornar, i com més visitava Barcelona, més coses aprenia sobre la ciutat. La segona vegada ja no era una ciutat turística espanyola, era també la capital catalana, i es parlava català a més de l'espanyol, també anomenat "castellà".

Categoria Voluntariat per la llengua. Inge Heeringa. *Ets el que parles*

Conèixer un nou món

Després de sis anys a l'institut va arribar el moment de triar un camí important: què estudiar a la universitat? Des del principi jo tenia clar que volia fer alguna cosa amb llengües i estava gairebé convençuda que faria Filologia Anglesa. Al cap i al fi era la llengua que utilitzava als meus inicis creatius i ja la dominava bastant. No obstant això, l'espanyol em cridava l'atenció i vaig decidir de fer la carrera de Filologia Hispànica a la Universitat de Nijmegen. Principalment, per l'oportunitat de passar un semestre a un país hispanoparlant; les classes també m'encantaven, sobretot les de cultura i aprenentatge de la llengua. A vegades hi ha gent que pensa que Filologia és només un curs de llengua, però en realitat és una immersió total en un altre món. La llengua és per nosaltres un instrument de comunicació i l'objecte d'estudi en totes les seves facetes. S'estudia l'evolució i l'estructura de la llengua, la història i la cultura dels territoris on es parla, i la seva importància en la identitat dels parlants.

A la universitat no vaig tenir la possibilitat d'estudiar el català, llavors ho vaig fer de forma autodidàctica, amb ajuda dels meus coneixements del castellà, el llatí i el francès. Volia entendre millor les notícies sobre la política catalana i comprendre la relació entre Catalunya i Espanya. Estava fent un treball d'investigació sobre aquest tema i sabia que conèixer una mica de català em donaria accés a moltes més fonts d'informació. L'estiu després del primer any de la carrera vaig visitar Barcelona per tercer cop, i ara ja sabia dir unes paraules i frases bàsiques en català. Notava que per als catalans significava molt aquesta llengua i que apreciaven els meus intents de parlar-la.

Viure un nou món

Després d'haver-me especialitzat en cultura catalana, era lògic fer el semestre d'Erasmus a Barcelona. Aquells sis mesos a la Universitat de Barcelona es van prolongar a un any, i després un any més i ara ja no em puc imaginar anar-me'n d'aquesta ciutat. M'he enamorat de massa coses per poder deixar Barcelona enrere. És molt més gran que Nijmegen i hi ha un munt de coses per veure i per fer. Ara que visc aquí tinc l'oportunitat d'utilitzar el català de forma pràctica cada dia. Les classes a la universitat, la gent al carrer, els diaris, la tele... El català és a tot arreu.

Amb cada nova llengua apresada constato que parlar és una mica més difícil que entendre, que llegir o escriure, però jo tinc la sort de poder practicar el meu català amb una noia fantàstica, la Nina, que vaig conèixer al programa Voluntariat per la llengua. És divertit aprendre una llengua i al mateix temps fer amics i descobrir altres llocs de la ciutat.

A més de ser la capital catalana, Barcelona és una metròpolis amb un caràcter força internacional, i per tant, no només parlo en català. Amb alguns amics em comunico en castellà, amb altres en anglès i amb la família i els amics dels Països Baixos parlo neerlandès. Ara ja és

normal parlar quatre llengües en un sol dia i això aporta avantatges enormes. Saber parlar més llengües m'ha obert les portes a mons diferents, i a Barcelona hi ha tantes nacionalitats que per conèixer una altra cultura, només cal parlar amb la gent.

I compartir un altre món en canvi!

Curiosament, va ser justament estudiar Filologia Hispànica i venir a Barcelona el que em va portar a la decisió de fer-me professora d'anglès. En aquest món que s'està globalitzant cada vegada més, un bon coneixement de l'anglès és molt important. Molta gent que he conegut vol millorar el seu anglès perquè li resulta imprescindible per tenir l'oportunitat de treballar en un àmbit internacional.

L'any passat vaig fer classes de conversa de neerlandès a la Universitat i em va agradar moltíssim compartir la meua llengua, el meu món amb els estudiants catalans. A més, la meua passió per l'anglès encara hi és i em fa il·lusió tornar-la a despertar. Després de tantes meravelles que m'ha donat Barcelona, m'agradaria donar-li una cosa a canvi. I quin és un millor regal que ensenyar una llengua?